

kommit under utbildningen. Han uppgav vidare att de viktigaste punkterna i rapporterna inte tagits upp under de möten som hållits.

Bedömning

För undvikande av missförstånd vill jag understryka att jag inte uttalar mig i sakfrågan, dvs. om det funnits skäl för återkallelse av anvisningen. Den saken har prövats av överinstansen, nämligen Arbetsmarknadsstyrelsen. Min granskning gäller enbart frågan om kommunikering av rapporterna från kursledare m.fl. innan arbetsförmedlingen fattade beslutet om återkallelse av anvisningen till arbetsmarknadsutbildning.

Enligt 17 § första stycket förvaltningslagen (1986:223) får ett ärende som avser myndighetsutövning mot någon enskild inte avgöras utan att sökande, klagande eller annan part har underrättats om en uppgift som tillförts ärendet genom någon annan än honom själv och han har fått tillfälle att yttra sig över den. I lagrummet anges vissa undantag från kommunikationsskyldigheten. Dessa är dock inte av intresse i detta ärende.

Kommunikationsskyldigheten består således av två led: parten skall dels underrättas om utredningsmaterialet, dels få tillfälle att yttra sig över det.

Reglerna om myndigheternas kommunikationsplikt utgör en av de viktigaste garantierna för den enskildes rättsskydd. Att den enskilde bereds tillfälle att yttra sig över utredningsmaterialet kan förhindra felbedömningar och andra förhastade beslut från myndigheterna. Vidare kan eventuella felaktiga faktauppgifter bemötas. Därtill kommer att det för allmänhetens förtroende för myndigheterna är av vikt att den enskilde inte får känslan av att han hålls utanför handläggningen av ärenden, som rör honom, eller att hans egna synpunkter i ärendet betraktas som ovidkommande.

Förvaltningslagen innehåller inga närmare regler om hur kommunikering skall gå till. Om det rör sig om skriftligt utredningsmaterial är normalt skriftlig kommunikation att föredra. När kommunikation sker bör det regelmässigt bestämmas en tid inom vilken parten har tillfälle att yttra sig. Denna frist bör bestämmas så att parten får skäligt rådrum för att avge ett yttrande. Fristen får givetvis variera efter ärendets art, materialets omfattning o.d.

Länsarbetsnämnden synes ha uppfattningen att Mikael Bonnier genom de möten som hållits var väl informerad om kursanordnarens synpunkter rörande hans utbildning. Att så var fallet har förnekats av Mikael Bonnier. Oavsett hur det förhåller sig med den saken, utgör arbetsförmedlingens beslut om återkallelse av anvisningen myndighetsutövning - i motsats till de diskussioner som förts i saken vid skolan - och arbetsförmedlingen har därmed haft att iaktta förvaltningslagens regler om bl.a. kommunikering av de uppgifter som lämnats av kursanordnaren.

Arbetsförmedlingen skulle således ha kommunicerat utredningsmaterialet med Mikael Bonnier innan beslut fattades. Jag delar länsarbetsnämndens uppfattning att kommunikeringen borde ha skett skriftligen, inte minst med tanke på ärendets karaktär och omfattningen av utredningsmaterialet. Mikael Bonnier skulle vidare ha fått skäligt rådrum för att lämna sina synpunkter på innehållet i rapporterna till arbetsförmedlingen innan något beslut i ärendet fattades. Den handläggning som varit är inte acceptabel.